
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

ČÍSLO 10

ŘÍJEN 2019

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Letošní říjen vyhlásil papež František mimořádným misijním měsícem. Jeho cílem je oživit vědomí o „missio ad gentes“ a s novým elánem se chopit misijní transformace církevního života a pastorače. Je to výzva k překonání církevní introverze, sebevtažné uzavřenosti v rámci bezpečných hranic, pastoračního pesimismu a neplodného stesku po minulosti a naopak nás otevřít radosti a stálé novosti evangelia, radostné zvěsti o tom, že Ježíš přemohl hřích, život porazil smrt a láska zvítězila nad strachem. Měla by být na dosah každého člověka, aby šířila důvěru a naději.

Někdo možná namítne, proč zase další iniciativa. Proč zase nějaký měsíc něčemu věnovaný. Ale jak to bývá, někdy jsme uvěznění ve všedních staros-

tech o existenci a můžeme být příliš zaměstnaní jen sami sebou a nejbližšími lidmi. Proto přicházejí tyto výzvy. To znamená, že všem výzvám se musíme věnovat stejně, ale některé nás mohou oslovit více a některé mohou být hodně důležité.

Téma misíí tak není jen o dalekých zemích, ale také o Evropě, naší vlasti a možná naší rodině. Misijní podobu může mít i výuka náboženství. Nedávno mi jeden kněz vyprávěl, že jedno nepokřtěné dítě chodilo na náboženství a po pár letech přišlo už jako mladý člověk s prosbou o křest. Podobnou zkušenost mám také v Brandýse, kdy se po hodinách náboženství s otcem Janem nyní připravuje na křest slečna Iva.

Oznámení

Dětská mše

Mše svatá pro děti bude 13.10. od 10.30 v Brandýse (navíc k pravidelné ranní mši v 8.30).

Klub duchovní četby

Klub duchovní četby se sejde v úterý 8.10. a 22.10. od 19.15 na brandýské faře. Všichni farníci jsou srdečně zváni.

Manželské exercicie

V úterý 1., 15. a 29.10. od 19.30 se konají na faře svatoignácké manželské exercicie s modlitbou, meditací a sv. přijímáním.

Výuka náboženství

3. – 5. třída: Každou středu od 16 do 17 h.

6. – 9. třída: Každou středu od 17 do 17.45 h.

Sobotní náboženství pro 2. stupeň bude 12.10. od 10 hod.

Modlitby matek

Zveme maminky z naší farnosti ke společné modlitbě růžence ve čtvrtek 17.10. ve 20 h. na faře.

Spolčo

Spolčo farní mládeže je svoláno na neděli 6. října od 17 hod na faře — zváni jsou mladí už od 6. třídy.

Katecheze pro dospělé

Podzimní cyklus katechezí pro dospělé s jáhnem Pečeným bude probíhat ve středu jednou za 14 dní. V říjnu se koná 9. a 23. po mši sv.

Liturgický kalendář

Úterý 1. října

Památka sv. Terezie z Lisieux

Středa 2. října

Památka sv. andělů strážných

Pátek 4. října

Památka sv. Františka z Assisi

Pondělí 7. října

Památka Panny Marie Růžencové

Úterý 15. října

Památka sv. Terezie z Avily

Čtvrtek 17. října

Památka sv. Ignáce z Antiochie

Pátek 18. října

Svátek sv. Lukáše evangelisty

Pondělí 28. října

Svátek sv. Šimona a Judy

Meditační setkání

Už rok se v naší farnosti každý druhý týden setkáváme na ignaciánských exerciciích. Každé setkání má stejnou strukturu – scházíme se v 19.30 a po společné modlitbě a přečtení evangelia z následující neděle nám pater Josef v krátkém komentáři navrhne body k rozjímání. Půl hodiny každý sám tiše rozjímáme o textu Písma svatého, necháváme na sebe působit jednotlivá slova a sledujeme, jaké pocity v nás fragmenty a obrazy vyvolávají. Představujeme si situace a scény, o kterých jsme četli, a snažíme se do nich vložit sebe. Ptáme se a čekáme, co nám chce Pán říci o nás a o našem životě. Následuje patnáctiminutová adorace, kdy opět v tichu kontemplujeme Pána. Na závěr je svaté přijímání a rozcházíme se domů.

V dnešní uspěchané a upovídané době, kdy většina z nás zápasí se záplavou aktivit a myšlenek, se snažíme o hodinu ticha. Chceme využít nabídky našeho Pána. Ta hodina je jako životodárná infuze složená ze sv. Písma, adorace a svatého přijímání. Pokoušíme se vytvořit v sobě prostor ticha, nasloucháme a

čekáme, jestli „zaslechneme Jeho hlas“. Během adorace „se díváme na Něj a On se dívá na nás“, opalujeme se v Jeho láskyplném světle. V přijímání se tělesně sjednocujeme s Pánem. Hodina je tu málo, ale i moc. Výsledek nemusí být patrný hned, ale pravidelnost a trpělivost přináší plody.

Setkání jsou určená především manželským párům, nejenom kvůli těžkostem, jimž v dnešní době čelí, ale i proto, že v rodinách je často obtížné najít si čas pro ticho, modlitbu a sdílení víry. Vítání jsou ale všichni, kteří chtějí poznat techniku ignaciánských meditací, prohlubovat školu modlitby a budovat blízkost s Pánem Ježíšem. Křesťanské meditace a pravidelná praxe kontemplací má také rozměr uzdravovací. Náš Pán – nejlepší terapeut – nám pomáhá ve světle evangelia a ve své láskyplné přítomnosti postupně rozpoznávat zranění, která jsou často překážkou nejenom ve vztazích s lidmi, ale i ve vztahu k Pánu.

Přijďte mezi nás podílet se na vytváření farního společenství ticha a modlitby.

Marta Linková

Klub duchovní četby

Další pravidelnou aktivitou, kterou naše farnost dlouhodobě nabízí, je Klub duchovní četby (dříve zvaný Biblický), který běží každé druhé úterý na faře a střídá se s Meditačními setkáními. Na klubu si společně čteme úryvky z různých duchovně zaměřených textů od Starého zákona až po zcela současné autory a povídáme si o tom, jak na nás tyto texty působí. Někdy program prokládáme i po-

slechem duchovní hudby nebo rozhlasových her. Na konci klubu se pak společně pomodlíme nešpory. Je to příležitost pobýt s lidmi, kteří sdílejí naši víru, a popovídat si o tom, co nás těší nebo trápí, s čím se potýkáme, jak víru žít a vyzářovat v prostředí materiálně zaměřeném a trochu se snad i poučit z moudrosti Boha samého, proroků, církevních učitelů a svatých.

Michal Kulich

Biřmování

Svátost biřmování přijali 29.9. z rukou biskupa Karla Herbsta Anička Kadlecová, Lukáš Novák, Vít Lonský, Filip Strakoš a Roman Lamka

Nový web s programem citové a sexuální výchovy

ČBK spustila web s programem výchovy ke zralé lásce po stránce citové a sexuální: www.citovavychova.cz. Jedná se o českou mutaci metodicky připraveného materiálu z roku 2016. Papežská rada pro rodinu na jeho přípravě spolupracovala se Španělskou biskupskou konferencí.

V českých podmínkách je program vhodný pro 7. – 9. třídu, event. pro 1. a 2. ročník střední školy, a inspiraci v něm najdou rodiče, učitelé, kněží, animátoři a katecheté.

Citová a pohlavní výchova mladých lidí nabývá v současnosti na velké důležitosti. Je-li kvalitní, umožní mladým lidem odpovědět na povolání k lásce a vy-

kročit ke šťastnému a odpovědnému životu. Na prvním místě se této výchovy musí co nejlépe zhostit rodiče, je to jejich právo a také povinnost. Rodičům v tomto úkolu pomáhá společenství církve a má být oporou i škola.

Jsou dobře známy mnohé obtíže, které výchovu dětí ztěžují. Odpovědí má být vědomě přijatá odpovědnost za kvalitní a odpovídající pedagogické působení vychovatelů (rodičů, učitelů, kněží, katechetů) zvláště v oblasti výchovy k lidské lásce.

Program je realizací výzvy, kterou ohledně výchovy, a speciálně výchovy citů, formuloval papež František v *Amoris laetitia* (84, 259–290).

V Praze zahájili beatifikační proces P. Adolfa Kajpra

Pražská arcidiecéze oficiálně zahájila beatifikační proces jezuitského kněze, teologa a žurnalisty Adolfa Kajpra. Nedávno uplynulo 60 let od jeho smrti v leopoldovském vězení, otec Kajpr zažil také nacistické koncentrační tábory. „Zemřel pro Krista v důsledku útrap, které mu způsobilo věznění pro víru. Toto svědectví krve je první a nejzákladnější důvod pro blahořečení,“ uvádí vicepostulátor beatifikačního procesu, děkan Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy Vojtěch Novotný.

„Další důvody, které můžeme shledávat jako relevantní, se potom týkají toho, jaký příklad on dával svým životem a za

jakých konkrétních okolností byl vězněn,“ dodává Vojtěch Novotný s poukazem na kazatelskou i publicistickou činnost P. Kajpra.

Začátek beatifikačního procesu oznámil kardinál Dominik Duka při mši v kostele svatého Ignáce. „(Adolf Kajpr) věděl, že je zapotřebí ten veliký poklad naší víry, jako to dělá třeba kniha Moudrosti, přetlumočit do srozumitelného jazyka společnosti jak mezi válkami, tak především za druhé světové války, ale i v časech komunistické diktatury,“ řekl pražský arcibiskup Duka při liturgii, jejíž součástí bylo i uložení ostatků P. Kajpra v jezuitském kostele.

Církev teď shromažďuje podklady o jeho životě a svědectví. „Jde o dva typy svědectví – jednak výpovědi lidí, kteří P. Kajpra znali, což je to nejdůležitější, co bychom nyní potřebovali poměrně rychle posbírat, případně také svědectví lidí, kteří disponují nějakými dokumenty či fotografiemi. Druhý typ svědectví se týká toho, pokud někdo má za to, že byl vyslyšen ve svých modlitbách na přímluvu P. Kajpra,“ dodává vicepostulátor beatifikačního procesu Vojtěch Novotný.

Převzato z [webu Radia proglas](#)

Prorok Ezechiel o pastýřích

Tak praví Pán, Hospodin: Běda pastýřům Izraele, kteří pásli sami sebe! Či neměli pastýři pásť své stádo? Sytili jste se mlékem, odívali vlnou, vykrmená zvířata jste si zabíjeli, ale stádo jste nepásli. Neposílili jste, co bylo slabé, ne-

uzdravili jste nemocné, neobvázáli jste, co bylo zraněné, nepřivedli zpět, co bylo rozptýlené, nehledali ztracené, násilím jste ovládali silné. Rozprchly se ovce bez pastýře, staly se potravou veškeré divoké zvěři. Mé stádo se rozprchlo a bloudí po

všech horách, po všech vysokých pahorcích, po celé širé zemi se rozprchlo mé stádo, a nikdo ho nehledá, nikdo se po něm neptá!

Proto, pastýři, slyšte Hospodinovo slovo!

Jako že jsem živ – praví Pán, Hospodin – protože se mé stádo stalo kořistí, bez pastýře bylo mé stádo pokrmem veškeré divoké zvěři, poněvadž se moji pastýři o mé stádo nestarali, ale pásli jen

sami sebe, nikoli mé stádo, proto, pastýři, slyšte Hospodinovo slovo!

Tak praví Pán, Hospodin: Hle, já přijdu na pastýře, vymáhat budu své stádo z jejich rukou, zbavím je pasení svého stáda, nebudou pastýři pást sami sebe. Vytrhnu jim své stádo z jícnu, aby jim už nebylo za potravu.

Tak praví Pán, Hospodin: Hle, já sám vyhledám své stádo a ujmu se ho.

Ezechiel 34:1-11

Sv. Augustin o pastýřích a ztracených ovcích

Když Pán řekl, co tito pastýři s oblibou dělávají, říká také, na co nedbají. Mezi ovce mi se šíří nákazy. Zdravé a dobře živěné jsou vzácností – takové, které se vydatně živí pravdou a dobře se pasou na pastvinách milosti Boží. Jenže špatní pastýři ani takové ovce neušetří. Jako by nestačilo, že se nestarají o neuživé a slabé, ani o bloudící a ztracené. Nakolik to záleží na nich, hubí i ty silné a tučné. Ony však přesto žijí, z Božího milosrdenství žijí. Co se však týče špatných pastýřů samých, ti ty ovce zabíjejí. Ptáš se, jak zabíjejí? Tím, že sami špatně žijí a dávají špatný příklad.

Neboť i statná ovce, vidí-li, že jejich představený žije zhusta špatně, a odvrátí-li v té chvíli oči od Božích nařízení a bude hledět na takového člověka, začne si v srdci říkat: „Jestliže takhle žije můj představený, proč pak bych i já nedělala, co dělá on?“ Tak ten pastýř hubí statnou ovci. A hubí-li takto statnou ovci, co potom dělá s těmi ostatními, když tu, kterou vůbec nemusel vypiplávat, ale už ji našel silnou a statnou, svým špatným životem přivedl do záhuby?

Říkám vám, moji milovaní, a znovu to opakuji: I když ovce žijí a pevně stojí v Pánově slovu, i když se drží toho, co od Pána slyšely: *Dělejte, co říkají, ale podle jejich skutků nejednejte* – přesto ten, kdo před lidem vede špatný život, zabíjí ze své strany každého, kdo ho pozoruje. Ať si nenamlouvá, že ten člověk přece nezemřel. Ano, žije, ale přesto je takový špatný pastýř vrahem. Podobně jako když se smyslný člověk dívá s hříšnou touhou na nějakou ženu: ačkoli ta žena zůstává čistá, on sám se dopouští cizoložství. Pán to přece říká pravdivě a jasně: *Každý, kdo se dívá na ženu se žádostivostí, už s ní zcizoložil ve svém srdci*. Nevkročil sice do její ložnice, ale v komůrce svého srdce už s ní spí.

Nepřivedli jste zpět, co bylo rozptýlené, nehledali ztracené. Jenže ovce jsou vzdorovité. Neboť když zabloudí a my je hledáme, k vlastní zkáze ve svém bloudění prohlašují, že k nám nepatří: »Co po nás chcete? Proč nás hledáte?« Jako by pravou příčinou toho, proč po nich toužíme a proč je hledáme, nebylo, že bloudí a hynou. »Jestliže bloudím nebo hynu,«

říká taková ovce, »co je ti do toho? Proč mě hledáš?« Protože jsi zabloudil, chci tě přivolat zpátky. Protože jsi se ztratil, chci tě nalézt. »Ale já chci takto bloudit a chci se ztratit.«

Tak ty chceš takto bloudit a chceš se ztratit? Tím spíše to nechci já. Ano, troufám si to říci, i když s tím nepřicházím vhod. Slyším totiž, jak apoštol říká: „*Hlásej slovo, přicházej s ním, ať je to vhod či nevhod.*“ Komu vhod a komu nevhod? Vhod samozřejmě těm, kdo chtějí, nevhod těm, kdo nechťejí. Přicházím jistě nevhod, jestliže se odvažuji říci: »Ty chceš bloudit a chceš se ztratit, ale já nechci.« A nechce to především ten, který mi hrozí. A kdybych snad chtěl, poslechni si,

co mi říká a jak mě kárá: *Nepřivedli jste zpět, co bylo rozptýlené, nehledali ztracené.* Mám se snad tebe bát víc než jeho? *Všichni se musíme objevit před Kristovým soudem.*

Budu tedy zbloudilé volat zpět a budu hledat ztracené. Budu to dělat, ať chceš nebo nechceš. I když se při tom hledání poraním o lesní křoví, proderu se i těmi nejužšími soutěskami a prosekám se každou houštinou. Všechno překonám, jen když mi Pán, který mi hrozí, dá k tomu sílu. Zavolám nazpět ty, kdo bloudí, a přivedu zpátky ty, kdo se ztratili. Nechceš-li, abych měl trápení, přestaň bloudit a neztrácej se.

Katarina Holcová: Po škole u svojich detí

Stalo sa to v jednej banke v meste, kde som chodila do školy. „457, prosím 457 k priehradke 3.“

Vstala som. Všetko okolo mňa bolo čisté, dokonalé, škrobené. Blúzky úradníčok, aj ich úsmevy. Očíslovaní ľudia pretekali od priehradky k priehradke ako láva, v ktorej sa do jednej kaše roztavia najrôznejšie minerály.

Zrazu sa ozve: „Katka, si to ty? Čo tu robíš?“

Krásne. Prestala som byť číslom a dostala som meno.

Dni plynú jeden za druhým. Čo je dnes za deň? Jedenásteho, alebo žeby už dvanásteho. Ale ono môže byť aj sv. Martina. A po ňom sv. Barbory a sv. Mikuláša. Čas prestane byť očíslovaný a začne mať mená. Prestane plynúť ako beztvárá láva, ktorá spaľuje krajinu, ktorou pretečie a mení ju do čierneho jednotvárná.

Fialový advent vystrieda biela doba vianočná. A ešte predtým máme ružovú nedeľu. Čas má farbu. Jednu určitú farbu, ktorá má svoj zmysel a ktorá ho odlišuje od pestrofarebného chaosu stále rovnakých billboardov, výkladov a prúdov áut.

Čas s menom a farbou sa dá chytiť do dlane, zastaviť, prihovoriť sa mu, tešiť sa z neho, darovať ho niekomu.

Deti to vedia. Ich plyšové zvieratká majú meno. A ich obrázky sú farebné.

Začal Jubilejný rok 2000. Na slávnosť jeho zahájenia sme sa pozerali v televízii. Svätý otec. Zdanlivo slabý, zohnutý vekom. Vo svete mladých, krásnych a silných sprítomňoval absurditu Kráľa uloženého v jasliach v chlieve a zavinutého do plienok.

Telesne slabý a zohnutý vekom otváral bránu Jubilejného roku, bránu do Bo-

žej náruče.

Výnimočná chvíľa. V slabosti jeho telesnej schránky sa o to výraznejšie dala vidieť Božia veľkosť.

Chcela som vedieť, kam by som mala doputovať v jubilejnom roku, aby som na jeho konci mohla tiež prejsť touto bránou. Prezerala som si zoznamy k tomu určených chrámov a vymýšľala itinerár cesty obmedzený očakávaním ďalšieho potomka. Dávala som si záväzky na každý deň prípravy. Uspokojene som si prezrela, čo som dokázala naplánovať. Teraz už len zostávalo každý deň si odškrtnúť splnenie úlohy a nakoniec slávnostne oblečená s hrdo vztýčenou hlavou prejsť slávnostne vyzdobenou bránou.

Plány prestali fungovať za niekoľko dní. Pôsobivosť výnimočnej chvíľe vprchávala. Musela som nakúpiť, uvariť, hrať sa s deťmi, dokončiť úlohu v práci a ešte by som sa mala aj vyspať... Čo moje dokonalé plány? Hľadala som viníka ich neplnenia. Obžalovala som seba, druhých aj súhru náhod.

Až raz večer som zistila, že tá hľa-

daná brána je vo mne. Úplne iná ako som ju čakala. Bola schovaná v kúte, zarastená pavučinami a škrípali jej pánty, pretože nebola príliš používaná. Keď budem chcieť do nej vojsť, budem musieť skloniť hlavu, obliecť sa do pracovného a odsunúť plno lákavých vecí, ktoré som si poukladala do cesty. Trebárs aj vysnené chvíle nerušenej modlitby, po ktorých vstanem plná pokoja a radosti. Zistila som, že priamo na ceste k bráne sú kopy špinavej bielizne, roztrhané ponožky, plačúce deti, človek, ktorého som sa snažila obchádzať. Zachmúrene som sa na to pozerala a premýšľala, že ak sa budem chcieť k tej bráne dostať, bude pre mnohých vyzerat' moje snaženie absurdne. Nebudem sa hodiť do žiadnej televíznej reklamy na dokonalú matku.

Vtedy som si spomenula zase na tú vianočnú chvíľu. Zohnutý vekom, nehodiaci sa do žiadnej reklamy na úspech vo svete uctievajúcim silných a mladých otváral Svätý otec pre nás všetkých bránu do Božej náruče.

Pokračování přístě...

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla	Út, St 18.00, Čt 9.00, Pá 18.00, Ne 8.30
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána	Ne 10.30
Svémyslce, kostel sv. Prokopa	Ne 14.30
Zápy, kostel sv. Jakuba	<i>1. sobota v měsíci 16.15</i>
Mratín, kostel sv. Michala	<i>mše nejsou</i>
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha	<i>3. sobota v měsíci 16.15</i>

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, sv. Václava	Po, St, So 9.00, Út, Pá 18.00, Ne 9.00, 18.00
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie	St, Pá 17:30, Ne 9.30
Mochov, sv. Bartoloměje	Ne 8.00
Nehvizdy, sv. Václava	Ne 11.00
Chvaly, sv. Ludmily	Čt, Pá 18.30, So 8.30, 18:30, Ne 8.30
